125)

[=Msc. 1. 7. N. 125]

D. Alberto Hardenbergo. Emdo.

Pax Christi.

Venerande frater Alberte Doctor clarissime gratulamur istis Ecclesiis et Deo gratias agimus, quod tantum exercitii fidelem operarium, ubi et e Jubilæo huc frequentiores geis poteris et regnum Dei Christi multo liberalius ampliificare. Certe vel sola peregrinorum et exulantium gratia, qui in istam urbem profugiunt ab illa sulphurea nostra furia postjrenda, quorum revinnis ex omnium magnitudine debilitatis tuæ sanctissimæ conciones tanquam cantiones cygneæ non mediocrem afferent consolationem: ego ita solide gaudeo, ita Dei et Dni nostri Jesu Christi providentia obrue fratrem bonitatem admiror: et laudo: ut pro secundum ipse obliviscar domestica admirabilis et vere longe fraternum miseriarum. Nec fere jam ullam solitudinem in posterum et desolate senectutis exoptem darimajor: quia ubi cymbali aliquos coetus licebit amos denovari ubi spiritualis presidis fidelis sine fermento et contagio idolatriæ superstitionis: Valde dereor ne quidem satis fortis sum animus ut exercere pugnam audeat non nego adhuc Domino consecrare vice ii cibis fecibus sinat: et inter alia pro fallous adorde prum ast spiritum in tres sitezis comedatis omnibus exagitati. Nihil quid nec vomere cum magnis commodis eventis ostendit, quem apud sit Horum Mars istrum esse. Sed sahora fortasse ego dicentis habeo, quod equidem sed tro quanti mihi steterit quantos labore sit partum: in templis in doctrina piis libris plane nobis equidem dei sed ipsi ipsorum deteriora. Sed tamen ego queretare non indifferenter gratulari velebam meis patriotis qui doctrum, Doctorem et salutaris doctrinæ Ministrum nacti essent: et de gratias agere, quite ut minime dicerem Deum, in hoc supremo aliquid vite dice, ad tam preclarum opus in vita celebrabile, quasi ex inspirato spiritu corroborari. Ecclesiam. cui tuam fidem et diligentiam Mihi gerere visus est ipse fecient bremen, quæ tale Pastore amisit, in piam quæ exclusit pertinam, quæ non revocat, atque ad fortasse mihi intelligebatur quam hic esset Ego ipse Johannes, Corrector Ecclesiæ servi Dei et Dni mi Bremensis, quibus Ecclesiis adeo tam mutata est ecclesiæ facies ut non credas eandem esse. Dominus quoque Doctor Berg quam pacem sui laetitiæ velit tam videres sedem certum pacem in solitudinem transferre modulis qui deliciosis ingrata veritate importunis clamoribus et in perpetua Placiemorum maledicentia vexari: Et quidem hoc mihi non dubium ire divine arguentum velitur quod Franciscus Francker et Wilhelmus Vossius duo idoneis supremis et pii pastores Evangelii, cum pro sua laboris fuerunt cordentes hic ultra citroque rapientur: quare vitezim presidebunt templis, Dos de se res deguitur vegis prodazi Dei: neque gradiantur ut ipsos e sue tacebo ut Dei sunt Deum nativer. Sed ut ita mihi ipse bona fide prestat quod potest. et veligo

quid speramus non est desperare. Sed decet me pro [illegible]
[illegible] nunc [illegible] ut [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]